

دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)

> پردازش تصویر تمرین شماره ۰

آشنایی با ابزارهای برنامهنویسی

نگارش زهرا سالاریان

استاد درس دکتر حامد آذرنوش

اسفند ۱ ۰

سوال اول

١)

rand_nums = np.random.uniform(10, 54000, 80)

خروجي حاصل:

array([630.51005006, 3646.30876843, 12979.41690935, 28873.11970045, 47454.34415596, 30254.9416315 , 7409.18375697, 34389.5704806 , 20362.23840516, 4764.75689231, 8206.65670055, 23853.08707532, 21926.27069459, 43070.21139602, 48527.33250611, 8060.14178857, 14977.85957418, 10677.56107675, 7232.33511965, 6256.96123948, 52295.65017427, 34514.57515895, 30070.54437482, 16113.04261733, 30025.15740842, 46870.71211332, 21428.675554 , 45291.34851143, 53893.24529434, 30813.45006939, 3430.22179943, 31010.65277053, 5626.01695924, 15109.37840609, 38789.53039708, 24740.35645084, 38704.06376058, 12728.85290987, 38292.86741632, 52009.09825029, 41999.61796869, 28328.35742422, 7838.0619894 , 36581.65963251, 18180.11158381, 24746.07334599, 25721.76220276, 39049.05091389, 11951.35147006, 38345.70225936, 27698.40330488, 7565.78437694, 29575.44206452, 25785.30505828, 28658.89463413, 31115.90334771, 28827.45767799, 32335.91534066, 9891.91264648, 35099.78892001, 2279.81657907, 14097.12341475, 6209.0160616 , 16988.5250478 , 49780.49118822, 28670.38638936, 22824.34578608, 48188.47054313, 40893.14537021, 53688.34780053, 26783.8463014 , 25027.18870528, 38509.56589946, 52428.11939347, 15048.17605075, 23936.26245666, 37232.90241049, 43539.60035522, 18762.84281414, 18153.07590656])

۲

نوع خروجي توليد:

numpy.ndarray

نوع دادگان آرایه:

dtype('float64')

٣

گرد کردن دادهها به نزدیکترین عدد صحیح:

nearest_int = np.rint(rand_nums)

خروجي حاصل:

array([631., 3646., 12979., 28873., 47454., 30255., 7409., 34390., 20362., 4765., 8207., 23853., 21926., 43070., 48527., 8060., 14978., 10678., 7232., 6257., 52296., 34515., 30071., 16113., 30025., 46871., 21429., 45291., 53893., 30813., 3430., 31011., 5626., 15109., 38790., 24740., 38704., 12729., 38293., 52009., 42000., 28328., 7838., 36582., 18180., 24746., 25722., 39049., 11951., 38346., 27698., 7566., 29575., 25785., 28659., 31116., 28827., 32336., 9892., 35100., 2280., 14097., 6209., 16989., 49780., 28670., 22824., 48188., 40893., 53688., 26784., 25027., 38510., 52428., 15048., 23936., 37233., 43540., 18763., 18153.])

۴.

بررسی محدو دیتهای نوع دادههای عددی و میزان اشغال حافظهی آنها:

int:

همان int64 است که اعداد صحیح در بازه $[1-7^{
m fr}, 1^{
m fr}]$ را پوشش میدهد. واضح است که ۶۴ بیت در حافظه را به اشغال خود در میآورد.

int8:

اعداد صحیح در بازه [1-Y', Y'] را پوشش میدهد. ۸ بیت در حافظه را به اشغال خود در میآورد.

uint8:

اعداد صحیح در بازه $[1-7^4-1]$ را پوشش میدهد. ۸ بیت در حافظه را به اشغال خود در میآورد.

int16:

اعداد صحیح در بازه [1 - 1^{1۵}, <math>1^{1۵}, -1] را پوشش میدهد. ۱۶ بیت در حافظه را به اشغال خود در می[0,1]

اعداد صحیح در بازه [1-7¹⁷] را پوشش میدهد. ۱۶ بیت در حافظه را به اشغال خود در میآورد.

int32:

uint16:

اعداد صحیح در بازه $[1-7^{"1}, 7^{"1}]$ را پوشش میدهد. $[1-7^{"1}, 7^{"1}]$ را پوشش میدهد.

int64:

اعداد صحیح در بازه $[1-7^{57}, 7^{57}]$ را پوشش میدهد. ۶۴ بیت در حافظه را به اشغال خود در می[0,1]

float:

همان float64 است که عدد floating point آن در بازه $[1-7^{fr}, 7^{fr}-1]$ قرار میگیرد. ۴۴ بیت در حافظه را به اشغال خود در میآورد.

float32:

عدد floating point آن در بازه $[1-7^{r}, 1^{r}]$ قرار میگیرد. r بیت در حافظه را به اشغال خود در می آورد.

با توجه به دامنه اعداد رندومی که تولید کردهایم که مثبت است uint16 مناسبترین انتخاب برای ما میباشد که کل اعداد را زیر پوشش میدهد.

دادههای با نوع جدید:

array([631, 3646, 12979, 28873, 47454, 30255, 7409, 34390, 20362, 4765, 8207, 23853, 21926, 43070, 48527, 8060, 14978, 10678, 7232, 6257, 52296, 34515, 30071, 16113, 30025, 46871, 21429, 45291, 53893, 30813, 3430, 31011, 5626, 15109, 38790, 24740, 38704, 12729, 38293, 52009, 42000, 28328, 7838, 36582, 18180, 24746, 25722, 39049, 11951, 38346, 27698, 7566, 29575, 25785, 28659, 31116, 28827, 32336, 9892, 35100, 2280, 14097, 6209, 16989, 49780, 28670, 22824, 48188, 40893, 53688, 26784, 25027, 38510, 52428, 15048, 23936, 37233, 43540, 18763, 18153], dtype=uint16)

۵.

reshaped_conv_nums = converted_nums.reshape(8, 10)

خروجي حاصل:

array([[631, 3646, 12979, 28873, 47454, 30255, 7409, 34390, 20362, 4765], [8207, 23853, 21926, 43070, 48527, 8060, 14978, 10678, 7232, 6257], [52296, 34515, 30071, 16113, 30025, 46871, 21429, 45291, 53893, 30813], [3430, 31011, 5626, 15109, 38790, 24740, 38704, 12729, 38293, 52009], [42000, 28328, 7838, 36582, 18180, 24746, 25722, 39049, 11951, 38346], [27698, 7566, 29575, 25785, 28659, 31116, 28827, 32336, 9892, 35100], [2280, 14097, 6209, 16989, 49780, 28670, 22824, 48188, 40893, 53688], [26784, 25027, 38510, 52428, 15048, 23936, 37233, 43540, 18763, 18153]], dtype=uint16)

٦,

کمینه:

np.min(reshaped_conv_nums)

631

بیشینه:

np.max(reshaped_conv_nums)

53983

٠٧

converted_int8 = reshaped_conv_nums.astype(np.int8)

خروجی حاصل:

array([[106, -89, 19, 117, 13, 109, -105, 119, 26, 15], [-102, 5, -89, -74, -84, 77, 87, 85, 65, -13], [8, 56, -105, 86, -55, -98, 39, -88, 8, -64], [-110, 118, -56, 71, 15, 83, -87, 108, -45, -51], [-107, -39, -53, 112, 39, -73, -31, 46, 51, 77], [37, -

61, -34, -14, 32, 75, -106, 100, 101, 114], [-46, 31, 25, 87, -63, -87, -47, 47, 50, -68], [24, -80, 33, 3, -33, -18, -32, -33, -105, -108]], dtype=int8)

به دلیل آنکه دامنه اعداد مثبتی که int8 در بر میگیرد بسیار کوچکتر از دامنه اعداد مثبت uint16 است، اعدادی که در خارج از آن بازه قرار دارند به یک عدد منفی یا مثبت که در بازه مجاز int8 قرار دارد مپ می شوند. طریقه این تبدیل به این صورت است که ابتدا Λ بیت دوم عدد حذف شده و Λ بیت ابتدایی آن باقی می ماند. سپس برای آنکه عدد علامت دار شود (منفی یا مثبت) از آن two's می شود و عدد نهایی به دست می آید.

٠,٨

C_two = tuple(converted_int8[:, 1])

C_two

(-89, 5, 56, 118, -39, -61, 31, -80)

R_three = list(converted_int8[2, 2:])

R_three

[-105, 86, -55, -98, 39, -88, 8, -64]

٩

_dict = dict(zip(C_two, R_three))

خروجي حاصل:

{-89: -105, 5: 86, 56: -55, 118: -98, -39: 39, -61: -88, 31: 8, -80: -64}

سوال دوم

•

تابع نوشته شده برای سوال:

def func(seed, dims):

Check validity of the inputs

if not isinstance(seed, int):

print('seed variable must be an integer')

```
return

if not isinstance(dims, tuple):
    print('dims variable must be a tuple')
    return

# Build initial matrix of zeroes

res_matrix = [ [0] * dims[1] for _ in range(dims[0])]

# Fill outthe matrix based on the calculation

for i in range(dims[0]):
    for j in range(dims[1]):
        if (i, j) == (0, 0):
        res_matrix[0][0] = seed
        continue

if i - 1 > -1:
        res_matrix[i][j] -= res_matrix[i-1][j]

if j - 1 > -1:
        res_matrix[i][j] += res_matrix[i][j-1]

if i - 1 > -1 and j - 1 > -1:
        res_matrix[i][j] -= res_matrix[i-1][j-1]

return res_matrix
```

نمونه خواندن تابع و ورودی دادن به آن:

func(1, (3, 4))

خروجي حاصل:

[[1, 1, 1, 1], [-1, -3, -5, -7], [1, 5, 13, 25]]

١,

std_num = 9731089

```
،
تابع تعریف شده:
```

```
def generate_circle_matrix(r):
    if r < 3:
        print('r should be larger than 2')
        return
    r -= 1
    matrix = np.fromfunction(lambda i, j: 255*((i-r)**2 + (j-r)**2 <= r**2), shape=(2*r+1,2*r+1), dtype=np.int8)
    return matrix</pre>
```

نمونه خواندن و ورودی دادن به تابع:

```
circle_matrix = generate_circle_matrix(4)
```

خروجي حاصل:

```
array([[ 0, 0, 0, 255, 0, 0, 0],
        [ 0, 255, 255, 255, 255, 255, 0],
        [ 0, 255, 255, 255, 255, 255, 0],
        [ 255, 255, 255, 255, 255, 255],
        [ 0, 255, 255, 255, 255, 255, 0],
        [ 0, 0, 0, 0, 255, 0, 0, 0, 0]])
```

.٣

تابع نوشته شده:

```
def add_noise(_matrix, high_noise):
    # Generate noises
    noises = np.random.uniform(0, high_noise, size=_matrix.shape)
    # Multipy noise in -1 for 255 values
    adjusted_noises = np.where(_matrix != 0, noises*(-1), noises)
    # Add noises to the original matrix
    noisy_matrix = np.add(_matrix, adjusted_noises)
    # Calc the floor of the values
    res = np.floor(noisy_matrix).astype(_matrix.dtype)
```

```
محاسبه جمع ارقام شماره دانشجویی:
```

```
std_str = str(std_num)
std_digits_sum = sum(list(map(int, std_str.strip())))
```

مقدار حاصل:

37

فراخوانی و مقدار دهی تابع:

```
noisy_matrix = add_noise(circle_matrix, (std_digits_sum % 15) + 20)
```

خروجی حاصل:

```
array([[ 17,  0,  13, 253,  6, 17, 15],  [ 13, 241, 231, 243, 239, 240, 9],  [ 21, 240, 242, 242, 249, 228, 26],  [254, 241, 247, 230, 230, 232, 233],  [ 5, 245, 239, 248, 251, 237, 11],  [ 8, 237, 248, 252, 228, 242, 3],  [ 2, 25, 3, 250, 16, 14, 15]])
```

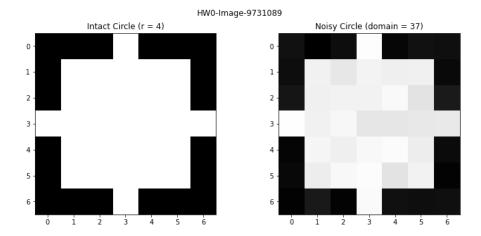
۴

کد رسم نمودار ها:

```
fig, ax = plt.subplots(1, 2, figsize = (12, 5))
fig.suptitle(f'HW0-Image-{std_num}')
ax[0].set_title(f'Intact Circle (r = {r})')
ax[0].imshow(circle_matrix, cmap='gray')

ax[1].set_title(f'Noisy Circle (domain = {std_digits_sum})')
ax[1].imshow(noisy_matrix, cmap='gray', vmin = 0, vmax = 255)
plt.show()
```

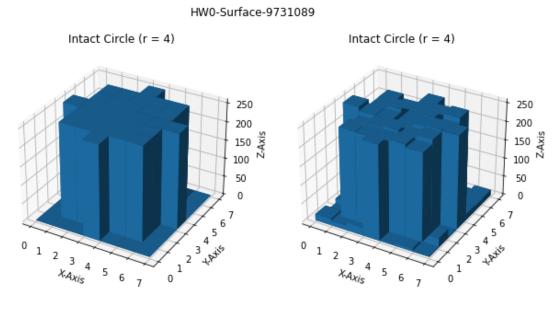
نمو دار های حاصل:

۵

دو سری نمودار رسم شده است.

نمودار های سری اول:

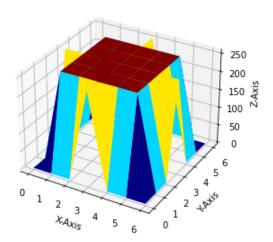

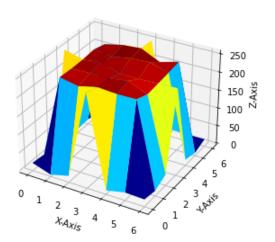
نمودار های سری دوم:

HW0-Surface-9731089

Noisy Circle (domain = 37)

سوال چهارم

١

خواندن تصوير:

img = cv.imread('chest-xray.png', cv.IMREAD_UNCHANGED)

ابعاد تصوير:

(493, 600)

همانطور که میبینیم تصویر از ابتدا دو بعدی بوده است و این یعنی که از ابتدا خاکستری می باشد و نیاز به تغییری ندارد.

٠٢

نوع داده ی هر پیکسل:

dtype('uint8')

.٣

ميزان حافظه اشغال شده تصوير خاكسترى بدون فشرده سازى:

print(f'Total memory used by the grayscale image: {img.nbytes / 1000} KB')

خروجي حاصل:

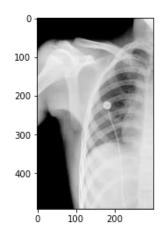
Total memory used by the grayscale image: 295.8 KB

.۴

برش تصوير:

cropped_gray_image = img[:, :img.shape[1] // 2]

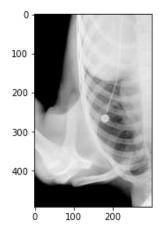
تصوير حاصل:

۵.

تصویر قرینه شده:

flipped_x_axis = cv.flip(cropped_gray_image, 0)

۶ و ۷.

می دانیم که کمترین مقدار یک پیکسل ۱۰ است و vmax را هم از روی دامنه نوع داده ها به شکل زیر تعیین می کنیم:

vmax = 2^8 - 1

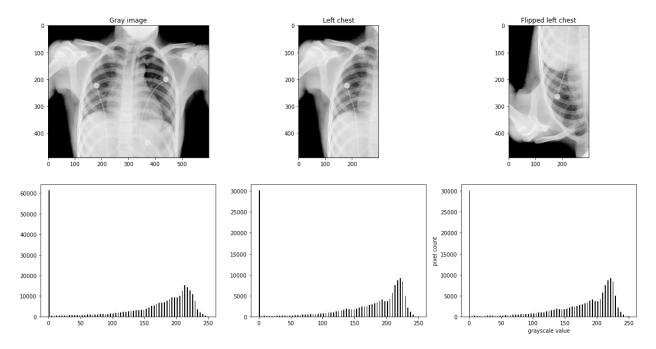
در کد زیر مقدار bins را طوری تعیین کرده ایم که هر ۴ شدت در یک دسته شمرده شوند:

hist, bins = np.histogram(img, bins=int((img.max() - img.min())/4), range= (0, (img.max() - img.min())))

و در تکه کد زیر نیز عرض نسبی هر میله را ۴.۰ مشخص کردیم:

ax[1][0].bar(bins[:-1], hist, width=0.6, align="edge", ec="k", color='red')

نمودار های حاصل:

از نمودارهای حاصل نتیجه میگیریم که تعداد پیکسل هایی که یک مقدار شدت خاص را دارند، با تغییر مکان پیکسل ها تغییری نمیکند و به همین خاطر است که نمودارهای هیستوگرام عکس های دوم و سوم یکسان هستند. همچنین نتیجه می گیریم که تصویر اصلی چون به طور حدودی دو برابر تصاویر بریده شده است، پس فراوانی تعداد پیکسل ها با شدت های مختلف نیز در آن حدودا ۲ برابر عکس های دوم و سوم است. همانطور که میبینید اعداد روی محور ۷ در نمودار تصویر اول دو برابر همین اعداد در نمودارهای تصاویر دوم و سوم است.